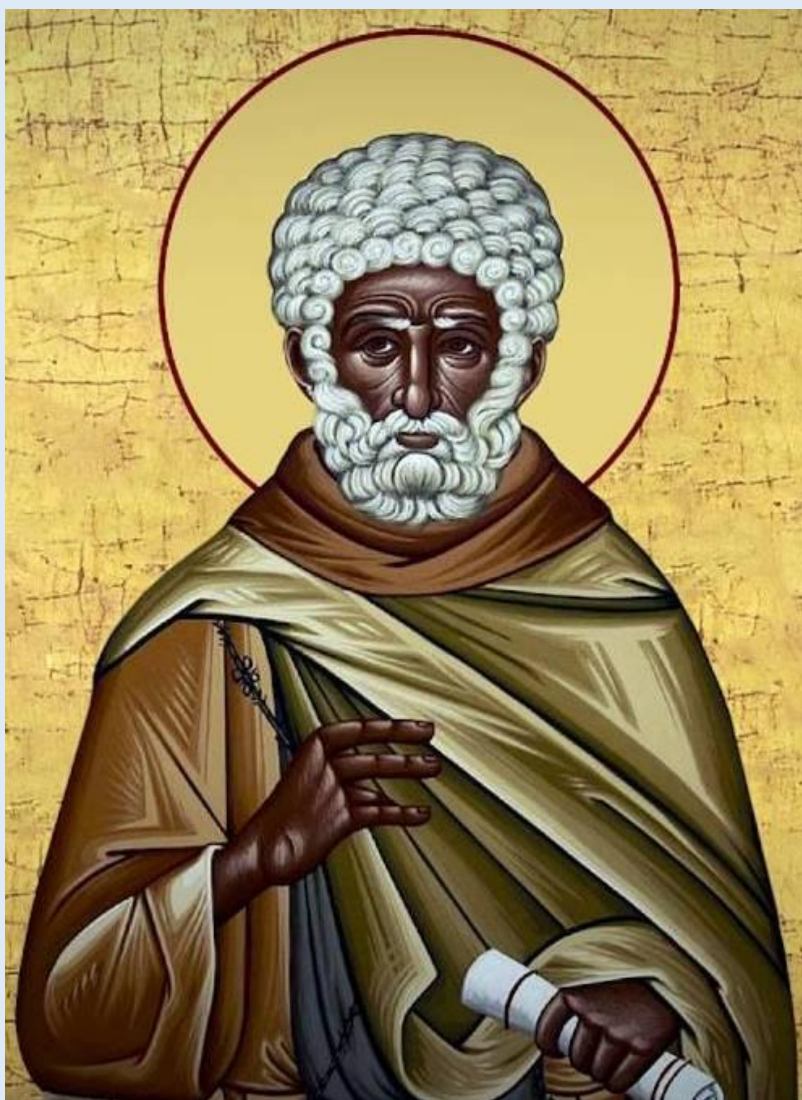
Acatistul Sfântului cuvios Moise, etiopianul

(s.v. 28 august / s.n. 10 septembrie)

Sfântul cuvios Moise, etiopianul (s.v. 28 august / s.n. 10 septembrie):

https://www.academia.edu/43991616/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Moise_etiopianul_28_august_

https://archive.org/details/sf.-moise-etiopianul

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-moise-etiopianul-250194795/250194795

***

Materiale despre Sfântul cuvios Moise, etiopianul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Moise,-etiopianul-(28-aug)

https://archive.org/details/@steaemy?query=cuvios+Moise+etiopianul

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Moise%2C+etiopianul+

****

Sfântul prea cuvios Moise a fost de neam etiopian. El în lume a fost tâlhar şi căpetenie de tâlhari. Dar Duhul a mişcat inima lui şi din adâncurile răutăţii 1-a scos la adevărata pocăinţă şi la schimbarea radicală a vieţii.

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Celui ce a strălucit prin fapte bune vrednice de laudă, să-i cântăm cu osârdie și cu bună cuviință căci urcându-se pe treptele virtuților, a ajuns la măsura desăvârșirii și războindu-se cu diavolii cei prea înrăutățiți, i-a biruit, iar noi văzând tăria sufletului său, să-i cântăm: ***Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Moise!***

Icos 1

Pe cât de rea și de urâtă înaintea lui Dumnezeu a fost viața ta cea dinainte cuvioase, pe atât de plăcută și frumoasă a fost petrecerea ta cea monahicească, deoarece nu te-a lăsat Domnul să te pierzi în acele răutăți în care te aflai, pentru aceea noi credincioșii îți cântăm așa:
Bucură-te, că Dumnezeu din tâlhar te-a făcut slugă credincioasă;
Bucură-te, că pocăința ta a plăcut Domnului;
Bucură-te, că din slugă a diavolului te-ai făcut rob lui Hristos;
Bucură-te, că pe cât de multe ucideri ai făcut înainte, pe atât de mulți ai adus la Viață din moartea păcatelor;
Bucură-te, că te-a întors Domnul de pe calea pierzării pe cea a mântuirii;
Bucură-te, că ai aflat milă de la Domnul și ai părăsit păcatul;
Bucură-te, că Dumnezeu a înnoit duhul tău care era stricat de patimi;
Bucură-te, că a zidit în pieptul tău o inimă curată;
Bucură-te, că ai fost slobozit din lanțurile fărădelegilor;
Bucură-te, că acul morții nu a avut putere multă vreme asupra ta;
Bucură-te, că Dumnezeu te-a scos din gura iadului care pe mulți a înghițit;
Bucură-te, căci ca o floare veștejită ai revenit la viață prin ploaia milostivirii Celui Prea înalt;
Bucură-te, de Dumnezeu purtătorule părinte Moise!

Condac 2

Multe au fost isprăvile faptelor tale celor rele, dar după aceea mai multe fapte bune ai săvârșit, covârșind cu mult răutatea prin bunătate, drept aceea noi văzând întoarcerea ta Îi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 2

Dumnezeu văzând că diavolul a pus stăpânire pe voința ta, nu a putut răbda ca făptura cea zidită după chipul și asemănarea Sa, să fie înghițită de moarte pentru aceea ca un îndurat te-a izbăvit din gheara câinelui și din coarnele taurilor celor înțelegători pentru aceasta și noi îți zicem unele ca acestea:
Bucură-te, că Stăpânul după ce te-a găsit, te-a adus pe umerii Săi în staulul oilor sale care ascultau de glasul Lui;
Bucură-te, că te-a învățat cum să-L slujești cu credință;
Bucură-te, că ți-a arătat cât de mult trebuie să-L iubești;
Bucură-te, că nu te-ai împotrivit leacurilor celor amare pe care ți le dădea Domnul pentru tămăduirea sufletului tău;
Bucură-te, că ai alungat pe diavolul din cămara sufletului tău, făcându-ți sufletul templu al Duhului Sfânt;
Bucură-te, că ai avut în inima și cugetul tău pe Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, că ai izbutit să-ți cureți partea cea dinăuntru a „paharului tău”;
Bucură-te, lucrător osârdnic al viei lui Hristos;
Bucură-te, că ai fost luptător îndârjit împotriva diavolilor;
Bucură-te, că ai stricat cursele cele de multe feluri ale demonilor;
Bucură-te, că ai fost găsit întocmai ca o comoară în țarină;
Bucură-te, de Dumnezeu purtătorule părinte Moise!

Condac 3

Minunată s-a arătat viața ta cea monahicească, deoarece ai întrecut pe mulți în virtuți și toate faptele cele bune, căci veneau la tine chiar și sihaștri vestiți pentru a cere sfat și se întorceau toți cu mângâiere sufletească de la tine părinte, care toată viața ta ai cântat lui Dumnezeu care te-a mântuit: ***Aliluia!***

Icos 3

Vestit ai fost în tot Egiptul pentru răutățile tale cele de multe feluri pentru aceea se înfricoșau toți de auzirea numelui tău, însă îndreptându-ți viața, ai ajuns înfricoșător diavolilor, cărora până atunci le-ai fost supus prin faptele tale cele rele, iar noi văzând întoarcerea ta, te lăudăm zicând:
Bucură-te, că din rob al diavolilor ai ajuns mai puternic decât ei;
Bucură-te, că aceștia fugeau când auzeau de numele tău;
Bucură-te, că nu puteau suferi nici atunci când rostea cineva numele tău;
Bucură-te, foc care mistui puterea diavolească;
Bucură-te, că din rob al patimilor te-ai făcut stăpân peste ele;
Bucură-te, că trupul tău care era deprins cu mâncăruri alese, l-ai supus la post desăvârșit;
Bucură-te, că te-ai asemănat îngerilor prin viețuirea ta;

Bucură-te, surpătorul ispitelor diavolești;
Bucură-te, stea luminoasă care ai răsărit din bezna nopții păcatelor;
Bucură-te, soare luminos cu raze în chipul focului;
Bucură-te, că diavolii nu pot să privească spre tine;
Bucură-te, povățuitorul celor neștiutori;
Bucură-te, de Dumnezeu purtătorule părinte Moise!

Condac 4

Schimbarea vieții tale a mâniat pe demoni, a căror slujitor erai mai înainte, pentru aceea au năvălit asupra ta cu ispite de tot felul, dar tu i-ai alungat de la tine ca pe niște neputincioşi, nefăcându-ți nici un rău, pentru aceea noi văzând biruințele tale, cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 4

Nevoindu-te cu osteneli pustnicești, ai luptat până la moarte împotriva ispitelor ce veneau asupra ta, dar tu părinte le-ai lepădat de la tine ca pe cea mai vătămătoare otravă, pentru aceasta și cugetul ne îndeamnă să-ți cântăm așa:
Bucură-te, căci ca un foc ai ars pleava ispitelor trupești;
Bucură-te, că ai fost încercat ca aurul în cuptor;
Bucură-te, că te-ai arătat biruitor întru toate;
Bucură-te, că și ispita desfrânării ai biruit-o;
Bucură-te, că mult timp te-ai luptat cu ea;
Bucură-te, că postul și privegherea ți-au fost arme nebiruite;
Bucură-te, căci cu acestea te-ai suit spre ceruri;
Bucură-te, că multe lacrimi ai vărsat pentru spălarea păcatelor tale;
Bucură-te, că diavolii se spăimântau de răbdarea ta;
Bucură-te, că pe pământ ai viețuit îngerește;
Bucură-te, că și Hristos Domnul te-a iubit pentru smerenia ta cea multă;
Bucură-te, că defăimându-te pe tine însuți ai fost slăvit de Dumnezeu;
Bucură-te, de Dumnezeu purtătorule părinte Moise!

Condac 5

Cine va spune luptele tale împotriva patimilor sau cine se va încumeta să istorisească pătimirile tale din partea diavolilor care până la moarte au luptat împotriva ta și se tânguiau cu amar că te-au pierdut din cursele lor, din care te-a scos Hristos Dumnezeu, căruia Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icos 5

Războindu-te patima desfrânării, ai cerut sfatul Sfântului Isidor, starețul tău care te-a îndemnat să te nevoiești cu mult post și rugăciune, adăugând și lucrul mâinilor,

căci prin osteneală și postire se alungă demonii cei stricători de suflet, iar tu închizându-te în chilia ta te osteneai cu aceste trei arme: postul, rugăciunea și osteneala, iar noi lăudăm râvna ta cea multă pentru Hristos, așa:
Bucură-te, împlinitorule al poruncii starețului tău;
Bucură-te, că te-ai făcut ascultător desăvârșit;
Bucură-te, că ai vestit starețului tău că patima nu slăbește;
Bucură-te, că Sfântul Isidor ți-a arătat în acea vedenie că mai mulți sunt cei ce sunt cu noi decât cei împotriva noastră;
Bucură-te, că tu văzând acea vedenie te-ai întărit și ai continuat mai departe rânduiala ta cea dinainte;
Bucură-te, că aprinzându-ți-se trupul ai cerut sfatul altui stareț iscusit;
Bucură-te, că acela te-a învățat să-ți dezlipești mintea de acele patimi cu care te îndulceai;
Bucură-te, că ai fost povățuit să priveghezi cu trezvie;
Bucură-te, că toată noaptea te-ai rugat stând în picioare;
Bucură-te, că pe lângă obișnuitele osteneli și altele și mai grele;
Bucură-te, că umpleai vasele pustnicilor cu apă pe care o aduceai de departe fără ca ei să știe;
Bucură-te, că diavolul nesuferind o nevoință ca aceasta, te-a lovit în așa fel încât abia după un an ai putut umbla;
Bucură-te, de Dumnezeu purtătorule părinte Moise!

Condac 6
După ce diavolul te-a lovit, ai rămas aproape mort, însă găsindu-te părinții care mergeau să aducă apă din același loc unde mergeai și tu, te-au luat și ducându-te la chilia ta, unde te-au îngrijit timp de un an, apoi ridicându-te ai putut să mergi, drept aceea ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 6
Văzând starețul tău ce ai pătimit din pricina luptei tale împotriva vrăjmașului, te-a sfătuit să fii cu măsură întru toate, însă tu i-ai spus că nu te vei lăsa până ce nu vor înceta nălucirile visurilor, iar el ți-a spus că de acum înainte nu vei mai avea astfel de năluciri, noi văzând unele ca acestea, îți cântăm așa:
Bucură-te, că te-ai împărtășit cu Sfintele taine după ce te-ai întărit cu trupul;
Bucură-te, că ai fost lăsat să pătimești astfel, ca să nu te înalți cu mintea;
Bucură-te, că Stăpânul te-a scăpat din prăpastia mândriei;
Bucură-te, slujitor nebiruit al lui Hristos;
Bucură-te, că ai scăpat de lupul cel înțelegător;
Bucură-te, căci ca o pasăre ai zburat către ceruri;
Bucură-te, sfeșnicul cel poleit cu aurul faptelor celor bune;

Bucură-te, pahar plin de vinul cel dulce al smereniei;
Bucură-te, vasul cel ales al Stăpânului Hristos;
Bucură-te, trâmbița cea răsunătoare a Împăratului celui Mare;
Bucură-te, corabia cea ajunsă la limanul veşniciei;
Bucură-te, cel ce pedepsești pe cei ce fac nelegiuiri;
Bucură-te, de Dumnezeu purtătorule părinte Moise!

Condac 7

Venind la tine un boier împreună cu ai săi, tu ai fugit din chilia ta și întâlnindu-te cu ei te-au întrebat dacă-l cunoști pe părintele Moise, tu le-ai spus că este un bătrân mincinos şi cu viață necurată, iar ei ajungând și spunând cine le-a spus lor acestea, iar când au aflat că tu ai fost, au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 7

Porunca stareţului tău părinte, ca nimeni să nu mănânce toată Săptămâna mare, tu ai făcut bine cu frații care au venit la tine, dându-le bucate fierte, pentru aceea ai fost lăudat de părinți înaintea tuturor, zicând: porunca oamenilor ai călcat-o, iar pe a lui Dumnezeu ai săvârșit-o pentru aceasta și noi îți zicem unele ca acestea:
Bucură-te, iubitorule de străini;
Bucură-te, părintele cel milostiv;
Bucură-te, că făcând milostenii ai fost miluit de Stăpânul;
Bucură-te, căci ca argintul ai fost curățat în focul ispitelor;
Bucură-te, postitorule cel adevărat;
Bucură-te, că înfrânarea ți-a fost hrană;
Bucură-te, că privegherea ți-a fost drept odihnă;
Bucură-te, că ai adăpat grădina sufletului cu multe lacrimi;
Bucură-te, că petrecând în nevoință, te-ai învrednicit de darul preoției;
Bucură-te, că fiind gonit de preoți din Sfântul altar pentru a te ispiti, tu te ocărai pe sine-ți;
Bucură-te, că episcopul a spus în auzul tuturor că ești vrednic cu adevărat;
Bucură-te, slujitor vrednic al tainelor lui Hristos;
Bucură-te, de Dumnezeu purtătorule părinte Moise!

Condac 8

Apropiindu-se ziua mutării tale de la cele trecătoare la cele veșnice, ai văzut cu ochii cei duhovnicești timpul și felul în care aveai să-ți sfârșești lupta cu trupul, pentru aceasta ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 8

Când le-ai spus fraților să fugă pentru că barbarii vor veni la schit, ei te-au întrebat de ce nu fugi și tu, le-ai spus că de mulți ani aștepți această clipă, căci cel ce ridică sabia de sabie va muri, au rămas și ei împreună cu tine care le-ai dat pildă de netemere, pentru aceea noi îți cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, părinte cuvios;
Bucură-te, sfătuitorule cel înțelept;
Bucură-te, înțelepțitule de Dumnezeu;
Bucură-te, că te-ai făcut tron al înțelepciunii celei desăvârșite;
Bucură-te, că ai fost răbdător în toate ispitele;
Bucură-te, că le-ai biruit fără să fii biruit de ele;
Bucură-te, că te-ai hrănit toată viața cu cele sfinte;
Bucură-te, că Hristos te-a încununat pentru că ai păzit chipul îngeresc neîntinat;
Bucură-te, că și cununa muceniciei din mâna Domnului ai luat;
Bucură-te, că te-ai învrednicit să locuiești în ceruri;
Bucură-te, că de la naștere ai împlinit șaptezeci și cinci de ani și tot atâția ucenici ai adunat;
Bucură-te, că șase dintre ei au luat împreună cu tine cununa muceniciei;
Bucură-te, de Dumnezeu purtătorule părinte Moise!

Condac 9

După plecarea barbarilor, venind fratele acela și găsindu-vă săvârșiți din viață, a văzut șase cununi pogorându-se din cer. Ducându-se a vestit și pe ceilalți părinți ascunși de teama barbarilor și venind toți au îngropat sfintele voastre trupuri, care erau slăbite de post, rugăciune și osteneală și tânguindu-se au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 9

În zadar ne ostenim noi păcătoșii să cinstim pomenirea ta cu cântări alese, căci nu ne pricepem ce grăim fără numai aceste cuvinte de laudă:
Bucură-te, lauda cuvioșilor;
Bucură-te, nevoitor neîntrecut;
Bucură-te, că erai aproape de moarte din pricina ispitelor;
Bucură-te, că nici atunci nu te-ai lăsat înfricoșat;
Bucură-te, că vrând să-ți încerce smerenia, părinții te-au numit „arap";
Bucură-te, că defăimându-te ei, tu nu te-ai mâhnit;
Bucură-te, vorbitorule cu îngerii;
Bucură-te, că acum vezi pe Hristos aievea și nu în vedenie;
Bucură-te, măslin roditor de virtuți mântuitoare;
Bucură-te, că umblând în haine proaste, ai primit de la Hristos haina care nu se învechește niciodată;

Bucură-te, că ai luat îndoită plată de la Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, de Dumnezeu purtătorule părinte Moise!

Condac 10

Cine a auzit ca un tâlhar înrăutățit să se facă monah îmbunătățit? Cu adevărat aceasta este schimbarea dreptei Celui Prea înalt, căci unde vrea Dumnezeu se biruiește rânduiala firii; pentru aceasta și noi cântăm Milostivului nostru Dumnezeu și Ziditor: ***Aliluia!***

Icos 10

Cu adevărat multe și necunoscute sunt căile spre mântuire pe care Domnul le-a pregătit pentru cei ce vor să se mântuiască, pentru că și tu părinte Moise ai venit la cunoștința lui Dumnezeu iar noi cântăreții tăi, zicem unele ca acestea:
Bucură-te, făcătorule de minuni;
Bucură-te, că tot în Egipt a făcut Moise văzătorul de Dumnezeu acele minuni înfricoșătoare cu faraon;
Bucură-te, că tu ai făcut minuni cu cei ce erau în nevoi;
Bucură-te, strălucirea chipului îngeresc;
Bucură-te, că și îngerii s-au spăimântat de luptele tale cu diavolii;
Bucură-te, că te-ai făcut povățuitor al monahilor;
Bucură-te, că ai fost socotit mai mare decât marele Arsenie pentru dragostea ce aveai pentru străini;
Bucură-te, părinte împodobit cu harul Sfântului Duh;
Bucură-te, că ai biruit pe faraonul cel gândit;
Bucură-te, că l-ai înecat pe el în marea rugăciunilor tale;
Bucură-te, că ai avut apărător pe Dumnezeu Atotputernicul;
Bucură-te, pomul cel încărcat de roadele cele dulci ale ascultării și supunerii;
Bucură-te, de Dumnezeu purtătorule părinte Moise!

Condac 11

Din ziua întrării în mănăstire și până în ceasul cel de pe urmă, ai păzit fără știrbire toate poruncile Sfinților părinți care au fost mai înainte de noi ascultători, lăsându-ne nouă pildă de adevărată petrecere monahicească, iar tu părinte păzind toate acestea, ai aflat în ceruri plata ostenelilor tale de la Hristos Dumnezeu căruia în ceruri Îi cânți: ***Aliluia!***

Icos 11

Am auzit părinte de minunată viața ta, pe care ai petrecut-o după voia lui Dumnezeu căci ți-a răsplătit însuți ostenelile tale cele pricinuitoare de mântuire, dându-ți să mănânci din Pomul Vieții celei veșnice și să bei din Izvorul cel pururea curgător

și răcoritor al Raiului pe care l-ai dobândit cu multe sudori, iar acum părinte nu ne uita pe noi cei ce-ți cântăm acestea:
Bucură-te, că dragostea ta pentru străini mult ți-a folosit;
Bucură-te, că milostenia te-a scăpat de vămile cele din văzduh;
Bucură-te, că pentru aspra ta viețuire, acum te desfătezi în loc luminos și fără de nici o supărare;
Bucură-te, că locuind într-o chilie săracă, ți-ai făcut palat împărătesc în ceruri;
Bucură-te, comoară plină de felurite bogății;
Bucură-te, că mucenicii te-au primit în prea luminoasa lor ceată;
Bucură-te, că și cuvioșii se veselesc de venirea ta în mijlocul lor;
Bucură-te, că sufletul tău se desfătează de cântările care nu vor înceta niciodată;
Bucură-te, că ți-ai făcut ucenici întocmai ca o viță de vie care odrăslește lăstarii cei roditori ai faptelor bune;
Bucură-te, căci ne-ai arătat nouă calea spre mântuire;
Bucură-te, că ușile Raiului s-au deschis înaintea ta;
Bucură-te, că Heruvimii te-au lăudat pentru biruință;
Bucură-te, de Dumnezeu purtătorule părinte Moise!

Condac 12

Dacă trebuie lăudate faptele cuiva, acela ești tu părinte Moise, căci ai plinit făgăduințele monahicești pe care le-ai făcut Stăpânului Hristos căci văzându-te atât de sârguincios pentru dragostea Sa, te-a luat în Împărăția cea Cerească și te-a făcut împreună moștenitor cu El căruia toată viața ta I-ai cântat așa: ***Aliluia!***

Icos 12

Aflând tâlharii, cărora mai înainte le-ai fost vătaf, că ți-ai schimbat viața și te-ai făcut monah, au lăsat și ei viața lor cea plină de răutăți și fărădelegi făcându-se monahi îmbunătățiți și sporind în calea mântuirii, iar noi auzind de o astfel de întoarcere, minunându-ne cântăm așa:
Bucură-te, stâlpul Ortodoxiei;
Bucură-te, sprijinul celor slăbiți de patimi și păcate;
Bucură-te, cunoscătorule al gândurilor;
Bucură-te, că Dumnezeu te-a împodobit cu dragoste pentru aproapele;
Bucură-te, că această virtute nu piere nici în viața aceasta, nici în cea viitoare;
Bucură-te, că bucuros ai primit paharul muceniciei;
Bucură-te, că acum mijlocești pentru cei ce se roagă ție;
Bucură-te, că ai mare îndrăzneală către Dumnezeu;
Bucură-te, că nici unul din cei ce veneau la tine nu ieșea nemângâiat;
Bucură-te, că primind darul preoției ai slujit lui Hristos cu toată osârdia;
Bucură-te, că nu suferi pe cei necredincioși;

Bucură-te, de Dumnezeu purtătorule părinte Moise!

Condac 13 (de 3 ori)
O, prea cuvioase părinte Moise, cel ce nu ai rămas tăinuit de noi păcătoșii, ci din voia lui Dumnezeu am aflat prin câte lupte și osteneli trebuie să dobândim slava cea cerească; deoarece prin aleasa ta viață monahicească, prin lacrimile cele multe, prin privegheri și rugăciuni și prin felurite osteneli ai îmblânzit mânia lui Dumnezeu cea cu dreptate pornită asupra ta și astfel te-ai făcut cetățean al Raiului, iar pe noi ne învață să-I cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăși:

Icos 1
Pe cât de rea și de urâtă înaintea lui Dumnezeu a fost viața ta cea dinainte cuvioase, pe atât de plăcută și frumoasă a fost petrecerea ta cea monahicească, deoarece nu te-a lăsat Domnul să te pierzi în acele răutăți în care te aflai, pentru aceea noi credincioșii îți cântăm așa:
Bucură-te, că Dumnezeu din tâlhar te-a făcut slugă credincioasă;
Bucură-te, că pocăința ta a plăcut Domnului;
Bucură-te, că din slugă a diavolului te-ai făcut rob lui Hristos;
Bucură-te, că pe cât de multe ucideri ai făcut înainte, pe atât de mulți ai adus la Viață din moartea păcatelor;
Bucură-te, că te-a întors Domnul de pe calea pierzării pe cea a mântuirii;
Bucură-te, că ai aflat milă de la Domnul și ai părăsit păcatul;
Bucură-te, că Dumnezeu a înnoit duhul tău care era stricat de patimi;
Bucură-te, că a zidit în pieptul tău o inimă curată;
Bucură-te, că ai fost slobozit din lanțurile fărădelegilor;
Bucură-te, că acul morții nu a avut putere multă vreme asupra ta;
Bucură-te, că Dumnezeu te-a scos din gura iadului care pe mulți a înghițit
Bucură-te, căci ca o floare veștejită ai revenit la viață prin ploaia milostivirii Celui Prea înalt;
Bucură-te, de Dumnezeu purtătorule părinte Moise!

Condac 1
Celui ce a strălucit prin fapte bune vrednice de laudă, să-i cântăm cu osârdie și cu bună cuviință căci urcându-se pe treptele virtuților, a ajuns la măsura desăvârșirii și războindu-se cu diavolii cei prea înrăutățiți, i-a biruit, iar noi văzând tăria sufletului său, să-i cântăm: ***Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Moise!***

Apoi:

Rugăciune către Sfântul cuvios Moise, etiopianul

Sfinte al lui Dumnezeu părinte Moise, sosind ziua pomenirii tale cea de peste an, te rugăm să nu treci cu vederea ale noastre netrebnice și sărace rugăciuni de cerere pe care le aducem ție noi robii tăi. Ci ca un părinte milostiv și iubitor de fii, ascultă-ne pe noi în ceasul acesta, când suntem greu încercați cu tot felul de ispite, pe care, din pricina păcatelor noastre celor grele pe care le-am săvârșit și care ne-a slăbit sufletele, nu le putem răbda și nici ochii spre cer nu putem să-i ridicăm, co-vârșindu-ne sarcina cea grea a păcatelor pe care nu le-am părăsit, mâniind cu aceasta pe Dumnezeu care a așteptat întoarcerea noastră, însă noi am ajuns nesim-țitori și nevrednici de milă. Pentru aceasta alergăm la bunătatea ta părinte, deoarece ştim că Domnul nu trece cu vederea ale tale rugăciuni și cereri. Mijlocește deci și pentru noi părinte să ne mântuim de chinurile cele grozave pregătite pentru cei păcătoși. Așa, părinte Moise, să nu ne lași pe noi în moartea păcatelor, ci scapă-ne pe noi din Egiptul patimilor cele stricătoare de suflet, precum Moise văzătorul de Dumnezeu pe poporul cel ales din robia lui Faraon și i-a adus în țara făgăduinței, așa și tu părinte, du-ne în Raiul cel făgăduit de Domnul nostru Iisus Hristos, căruia fie slava în veci; Amin!

***

Petrecând Moise într-o viaţă rea ca aceasta multă vreme, şi-a venit în simţire după o întâmplare oarecare. Şi anume, Dumnezeu, milostivindu-Se spre dânsul, l-a chemat la pocăinţă, pentru că El nu voieşte moartea păcătoşilor, ci întoarcerea lor spre mântuire. Deci, păcătosul s-a umilit cu inima şi, căindu-se de faptele sale cele rele, a lăsat tâlhăritul şi pe tovarăşii săi şi s-a dus în pustie la o mânăstire. El s-a dat în supunere la slujba egumenului şi a fraţilor; dar mai ales la slujba lui Dumnezeu

şi vărsa multe lacrimi ziua şi noaptea, căindu-se de păcatele sale făcute mai înainte. Deci, petrecând toate slujbele care i se porunceau cu osârdie ostenindu-se, s-a făcut monah ales. După câtăva vreme, luând o chilie sihăstrească, vieţuia singur întru Domnul, curăţindu-şi prin pocăinţă greşelile făcute mai înainte.

***

Petrecând el în îndreptarea aceasta, au năvălit asupra lui în chilie patru tâlhari, neştiind că el este Moise. Fiind el singur, i-a biruit şi i-a legat şi, luându-i în spate ca pe nişte saci umpluţi cu paie, i-a dus în mânăstire la biserică, zicând fraţilor: ***"Deoarece mie nu mi se cade a face strâmbătate nimănui, iar aceştia venind asupra mea, eu i-am prins; deci, ce porunciţi pentru ei?"*** Părinţii au poruncit să-i dezlege şi să-i lase liberi, zicând: "Nouă nu ni se cade să ucidem pe nimeni".

Cunoscând tâlharii că este Moise, care mai înainte a fost vătaf de tâlhari, s-au mirat de această schimbare a vieţii lui, au prea mărit pe Dumnezeu şi, umilindu-se singuri, au venit în frica lui Dumnezeu; deci, pocăindu-se, s-au făcut cu toţii monahi iscusiţi. Nu numai dânşii, dar şi alţi tâlhari, auzind de Moise, vătaful lor, că s-a pocăit şi s-a făcut monah, s-au lepădat şi ei de tâlhărit şi de toate obiceiurile cele rele şi s-au făcut monahi îmbunătăţiţi.

&&&

Acest nevoitor petrecând în ostenelile pocăinţei, de la început au năvălit asupra lui diavolii desfrânării prin gânduri necurate şi prin pofte ispititoare, trăgându-l la obiceiul cel dintâi al poftei destrăbălate, după cum singur a spus mai în urmă fraţilor, zicând: ***"Atâta supărare am suferit de la războiul poftei trupeşti, încât puţin de n-am căzut din făgăduinţa monahicească".***

Mergând în schit la părintele Isidor preotul, i-a spus toate războaiele cele trupeşti. Sfântul Isidor a zis către dânsul: *"Nu te tulbura, frate, că încă eşti între cei noi începători; şi pentru aceea diavolii mai aspru năvălesc asupra ta, căutând în tine obiceiul cel mai dinainte. Pentru gonirea lor te povăţuiesc să primeşti postirea cea din toate zilele şi înfrânarea în mâncare, ca să nu-ţi saturi pântecele. Că precum câinele cel obişnuit a roade oasele lângă măcelărie, nu se duce până nu se închide, şi după ce s-a închis, nefiind nimeni care să-i arunce ceva, se duce topindu-se de foame, asemenea şi diavolul desfrânării sşade lângă omul care se hrăneşte până la saturare. Iar dacă vei petrece în post şi în înfrânare, omorându-ţi mădularele cele trupeşti, închizându-ţi uşa mâncării prin postire şi nelăsând să intre în stomac saturarea, care naşte pofta trupească, atunci diavolul, ca un câine gonit de foame, supărându-se, se va duce de la tine".*

Intrând în chilie, Moise, robul lui Dumnezeu, şi închizându-se, a petrecut în postirea cea de toată ziua, mâncând o bucăţică mică de pâine seara, după apusul soarelui şi ostenindu-se mult la lucrul mâinilor. El de 50 de ori se scula în fiecare zi la rugăciunea pe care o săvârşea în genunchi. Deşi ostenea trupul său cu osteneli şi-l ascuţea în postiri, nu înceta într-însul pofta care porneşte spre păcat. Pentru aceea a mers iarăşi la părintele Isidor şi i-a zis: ***"Părinte, nu pot să stau în chilia mea, luptându-mă de patimile trupeşti".***

Iar fericitul Isidor, luându-l, l-a suit pe vârful casei şi i-a zis: *"Caută spre apus"*.

Moise, căutând, a văzut o mulţime de diavoli înfricoşaţi, gîlcevindu-se şi gătindu-se de război.

Atunci iarăşi a grăit sfântul: *"Caută de priveşte spre răsărit"*.

Privind, a văzut o mulţime de Sfinţi îngeri, purtători de lumină, asemenea pregătiţi de război.

Zis-a Sfântul Isidor către Moise: *"Cei dinspre apus ridică război asupra sfinţilor lui Dumnezeu, iar cei dinspre răsărit se trimit de Domnul spre ajutorul neputincioşilor celor buni. Însă vezi că mai mulţi sunt aceia ce ne ajută nouă, decât aceia ce se scoală asupra noastră"*.

Moise, întărindu-se cu o vedenie ca aceasta şi cu cuvintele stareţului, s-a întors în chilia sa, şi iarăşi se îndeletnicea cu postire şi rugăciuni şi cu obişnuitele lui osteneli.

Dar tot nu-l părăsea din război, ci mai ales, aprinzându-se din nălucirile cele din visuri, pătimea supărare de la vrăjmaş. Deci, sculându-se, a mers la un alt stareţ oarecare, sfânt şi foarte iscusit, şi i-a zis: ***"Părinte, ce să fac, că visele îmi întunecă mintea şi, aprinzându-mi trupul, îndulcindu-mi mintea şi nălucindu-mi prin vedenia visului, mă împing la păcat".***

Stareţul a zis: *"De vreme ce mintea ta n-ai despărţit-o de acea dulce pătimire, care se face în năluciri, pentru aceea pătimeşti aceasta urâtă supărare. Deci, să faci ceea ce-ţi voi zice ţie: să stai la priveghere şi încet să te obişnuieşti cu ea; să te rogi cu trezire şi te vei izbăvi de acel război"*.

Moise, primind un sfat bun ca acesta de la sfântul povăţuitor cel iscusit, s-a întors la chilie şi a început a se deprinde în privegherea cea de toată noaptea. De aceea

stătea în mijlocul chiliei toată noaptea, neplecându-şi genunchii în rugăciune, ca să scape de biruirea cea din vis, ci se ruga stând drept. El a petrecut şase ani într-o chinuire de sine ca aceasta, şi nici aşa nu putea să se izbăvească de supărarea trupului, care se luptă împotriva duhului - aşa voind Dumnezeu - adică, fiind ispitit ca aurul în ulcea, să primească cea mai slăvită cunună a vieţii celei pătimitoare.

După aceasta, nevoitorul cel viteaz a găsit altă rânduială de viaţa aspră: ieşind noaptea din chilia sa, înconjura chiliile cele sihăstreşti ale bătrânilor celor din pustie şi luând vasele lor de apă, pe care le găsea deşarte, le aducea apă fără să ştie ei. Apa era departe de locurile acelea, căci unii bătrâni îşi aveau chiliile lor ca la două stadii departe de apă, iar alţii ca la trei, la patru şi mai mult. Şi cum unii nu puteau să-şi aducă apa singuri, fiind bătrâni, el umplea în fiecare noapte vasele lor cu apa. Astfel ostenindu-se el, şi diavolul nesuferind să-i vadă suferinţa lui, i-a făcut - cu voia dumnezeiasca - o răutate în acest fel: într-o noapte, acest fericit iubitor de osteneală, plecând la un puţ, diavolul l-a lovit foarte tare peste şale cu un păr mare, şi a rămas acolo zăcând ca un mort. Făcându-se ziua, monahii au mers la puţ pentru apă şi au găsit pe Moise zăcând mai mult mort.

Deci, ducându-se ei, au spus despre aceasta marelui Isidor, părintele schitului, iar acesta, mergând cu fraţii, l-a luat şi l-a dus la biserică; deci, Moise, fiind slăbănogit, a bolit atâta vreme, încât abia după un an s-a întărit cu trupul.

Părintele Isidor i-a zis: *"Frate Moise, încetează de acum a te mai lupta cu diavolii mai presus de măsură; căci şi în această vitejie se cade a păzi măsura"*.

Moise, nebiruitul ostaş al lui Hristos, a răspuns: ***"Nu voi înceta de la lupta până nu vor înceta de la mine nălucirile visurilor".***
Atunci Isidor i-a zis: *"În numele Domnului nostru Iisus Hristos, iată, acum au încetat de la tine acele pătimaşe supărări, şi de aici înainte vei petrece în pace. Deci, apropie-te cu îndrăzneală şi împărtăşeşte-te cu dumnezeieştile Taine ale Trupului şi Sângelui lui Hristos; însă să ştii aceasta, că pentru aceea a fost lăsat asupra ta un război trupesc greu ca acesta, ca să nu te lauzi în mintea ta că ai biruit patimile cu ale tale postiri şi nevoinţe şi ca să nu pieri, înălţându-te"*.

Moise, auzind acestea şi împărtăşindu-se cu dumnezeieştile Taine, s-a dus la chilia sa. De aici înainte el a petrecut în pace de războaiele cele de mai înainte, luând aminte de sine în liniştita viaţă pustnicească.

După câteva luni, fiind întrebat de-l mai supără patimile, el a răspuns: ***"De când a făcut rugăciunea pentru mine Părintele Isidor, slujitorul lui Hristos, de atunci nici un fel de supărare nu mai pătimesc".***

După nişte ispitiri ca acestea, fericitul Moise a câştigat odihna prin milostivirea lui Dumnezeu şi a vieţuit din acea vreme restul vieţii sale fără de patimă şi fără de supărare; iar asupra diavolilor a luat de la Dumnezeu putere mare, încât el îi defăima pe aceia ca pe nişte muşte. Deci, el s-a umplut de darul Sfântului Duh şi s-a făcut cinstit între părinţi.

****

Sfântul ajungând vestit pentru viaţa sa îmbunătăţită, a auzit despre dânsul stăpânitorul acestei lături şi a mers la schit, vrând să vadă pe părintele Moise. Despre sosirea acestuia i-a spus stareţului, dar cuviosul, sculându-se, a ieşit din chilie, vrând să fugă şi să se ascundă într-o baltă cu trestie.

Atunci l-au întâmpinat slujitorii care erau cu boierul şi l-au întrebat, zicând: "Unde este chilia părintelui Moise?"

Iar el a răspuns: ***"El este un bătrân nebun şi foarte mincinos şi are viaţă necurată".***

Ei, auzind aceasta, s-au mirat şi au trecut alăturea. Când au mers la biserică, boierul a zis către clerici: "Eu, auzind de părintele Moise, am venit să mă binecuvântez de dânsul. Dar ne-a întâmpinat pe noi un monah mergând în Egipt, şi, întrebându-l unde petrece părintele Moise, el a zis multe cuvinte de hulă contra lui, numindu-l nebun, mincinos şi că ar avea viaţă necurată".

Clericii, auzind aceasta, s-au mâhnit şi au zis: "Ce fel era acel stareţ care v-a spus vouă cuvinte urâte împotriva sfântului bărbat?"

Ei au răspuns: "Un bătrân înalt, negru la faţă şi îmbrăcat în haină proastă".

Clericii au zis: "Acela este cu adevărat părintele Moise şi de vreme ce nu a voit să fie văzut de voi şi cinstit, de aceea a grăit acele vorbe pentru sine însuşi".

Boierul, folosindu-se mult, s-a dus, mulţumind lui Dumnezeu.

Astfel cuviosul Moise fugea de slava şi cinstea omenească şi de vorbirea cu mirenii care veneau la dânsul, precum se scrie în Pateric despre iubirea lui de străini.

***

Odată se dăduse porunca tuturor părinţilor vieţuitori în pustie, zicându-le: "Să postiţi toată săptămâna aceasta şi să faceţi Paştile".

Din întâmplare au venit nişte fraţi străini din Egipt la părintele Moise şi stareţul le-a dat să mănânce puţină fiertură. Vecinii lui, văzând fumul, au spus clericilor: "Iată, Moise a nesocotit porunca, şi-şi face bucate!"

Iar ei au zis: "Când va veni în sobor, atunci îl voi certa pe el". Însă toţi ştiau postirea lui Moise.

Când a sosit sâmbăta, Moise a venit la biserică, la cântarea cea sobornicească, şi i-au zis părinţii înaintea tuturor: "Părinte Moise, porunca cea omenească ai călcat-o, iar pe a lui Dumnezeu ai săvârşit-o".

***

Încă şi în viaţa cuviosului Arsenie cel mare, se povesteşte: "Un frate oarecare venind de departe în schit, voia să vadă pe cuviosul Arsenie şi, fiind dus la dânsul, l-a văzut pe el; dar nu s-a învrednicit a auzi cuvintele aceluia, pentru că stareţul şedea şi privea în jos, fără să zică o vorbă. Apoi, ieşind de la dânsul, a rugat pe clericul care îl ducea, să-l ducă la părintele Moise, care din tâlhar s-a făcut călugăr. Clericul a dus pe acel frate străin la Moise, care i-a primit pe ei bucurându-se; apoi i-a odihnit, i-a ospătat şi i-a eliberat, arătându-le multă dragoste.

Deci, clericul a zis către acel frate străin: "Iată, i-ai văzut pe amândoi, pe părintele Arsenie şi pe părintele Moise. Care din ei ţi se pare că este mai bun?"

Fratele cel străin a zis: "Cel ce ne-a primit pe noi cu dragoste, acela este mai bun!"

Atunci un stareţ din cei plăcuţi lui Dumnezeu, auzind aceasta, s-a rugat lui Dumnezeu, zicând: "Doamne, arată-mi mie lucrul acestor părinţi, căci unul fuge de oameni pentru numele Tău, iar celălalt îi primeşte pe toţi pentru numele Tău; drept aceea, care este mai desăvârşit dintr-înşii?"

Stareţul a văzut într-o vedenie două corăbii mari, înotând pe un râu mare; într-una era cuviosul Arsenie şi duhul lui Dumnezeu îi îndrepta corabia cu multă linişte; iar în cealaltă era cuviosul Moise şi îngerii lui Dumnezeu cu el, îi îndreptau corabia şi puneau faguri de miere în gura lui.

Cuviosul Moise, petrecând mulţi ani în nevoinţele pustniceşti, s-a învrednicit de rânduiala preoţească după o descoperire dumnezeiască. Deci, când l-a ridicat întâi la treapta preoţiei şi a fost îmbrăcat în stihar, episcopul a grăit către dânsul: "Acum părintele Moise este alb cu totul!"

Moise a zis către episcop: ***"Stăpâne, oare cele din afară fac pe preot alb, sau cele dinăuntru?"*** Ca şi cum ar fi zis: "Oare îmbrăcămintea dinafară, care acoperă trupul, face vrednic pe om de preoţie, sau bunătăţile cele dinăuntru?"

Episcopul, voind să-l ispitească dacă este cu adevărat rob al lui Hristos şi dacă are bunătăţi înăuntru, a zis clericilor: "Când va intra Moise în altar, să-l goniţi; apoi să vă duceţi după dânsul, să ascultaţi ce va grăi".

Clericii au făcut aceasta şi l-au izgonit din altar, zicându-i: "Arapule, ieşi afară".

El, ieşind şi stând la loc deosebit, se ocăra pe el, zicând: ***"Câine, bine ţi-a făcut! Bine ţi-a făcut, trup negru! Dacă nu eşti vrednic, cum îndrăzneşti a intra în altar? Nu eşti om, şi pentru ce te duci la oameni, care sunt slujitorii lui Dumnezeu?"***

Clericii, auzind aceste cuvinte ale lui, au spus episcopului. Episcopul a poruncit să-l cheme iar în altar şi l-a hirotonit preot. După aceea, l-a întrebat, zicându-i: "Părinte, ce-ai gândit când te-am izgonit şi când te-am chemat iar?"

Moise a răspuns: ***"M-am asemănat cîinelui care când este gonit, fuge şi când este chemat se întoarce iar, alergând degrabă".***

Episcopul a zis: "Cu adevărat un om ca acesta este vrednic de dumnezeiescul dar; pentru că celor smeriţi Dumnezeu le dă har".

****

Acestui părinte i s-a făcut şi mai înainte o ispitire ca aceasta. Când era încă între noii începători, odată, fiind adunare de fraţi în schit, părinţii au vrut să-i ispitească smerenia lui şi l-au defăimat, zicând: "Pentru ce arapul acesta umblă printre noi?"

El, auzind aceasta, a tăcut.

Fraţii, când erau să plece, l-au întrebat, zicându-i: "Părinte Moise, nu te-ai tulburat când te-au defăimat părinţii?"

El le-a răspuns cu cuvintele psalmistului: ***M-am tulburat şi n-am grăit...***

După primirea rânduielii preoţeşti, cuviosul Moise, petrecând 15 ani şi împlinind de la naştere şaptezeci şi cinci de ani, a adunat şaptezeci şi cinci de ucenici şi s-a sfârşit muceniceşte într-acest chip: într-una din zile, şezând cu fraţii, a zis: ***"Sculaţi-vă şi fugiţi de aici, că astăzi barbarii vor veni în schit să taie pe monahi".***

Fraţii i-au zis: "Părinte, tu pentru ce nu fugi?"

El a zis către dânşii: ***"Eu am atâţia ani şi aştept ziua aceasta ca să se împlinească cuvântul Stăpânului meu Hristos, Care a zis: Cel ce ridică sabia, de sabie va muri!"***

Fraţii au grăit: "Nici noi nu vom fugi, ci vom muri cu tine".

El le-a zis: ***"Eu n-am nevoie de aceasta, însă fiecare să se păzească pe sine cum petrece".***

Fraţii, sculându-se, au fugit, rămânând dintre ei lângă dânsul numai şapte. După un ceas le-a zis: ***"Se apropie barbarii".***

Unul din cei şapte fraţi, temându-se, a fugit din chilie într-un loc oarecare. Barbarii, intrând, au tăiat pe părintele şi pe cei şase fraţi care erau cu dânsul. Fratele care fugise, şezând în locul lui unde se ascunsese, a văzut cerul deschis şi şapte cununi luminoase pogorându-se din cer. După ducerea barbarilor, întorcându-se el în chilie, a găsit pe părintele şi pe fraţi tăiaţi, iar trupurile lor zăcând în sânge. După aceasta, venind şi ceilalţi fraţi, le-au îngropat trupurile plângând.

Aşa a fost sfârşitul cuviosului părintelui nostru Moise arapul, care din tâlhar se făcuse monah şi care, prin adevărată pocăinţă, a plăcut desăvârşit lui Dumnezeu.

Lui nu numai Raiul, dar şi cerul i s-a deschis ca unui mucenic, şi s-a învrednicit de cununa slavei, cu ale cărui rugăciuni să ne povăţuiască şi pe noi la adevărata pocăinţă şi iubitorul de oameni Stăpânul Hristos, Dumnezeul nostru, să ne învrednicească Împărăţiei cereşti, Căruia împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, se cuvine cinstea şi slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(Vieţile Sfinţilor - Cuviosul Moise, arapul)